

Interpellation angående kommunens kostnader för neddragningarna inom LSS

Enligt LSS ska den som på grund av stora och varaktiga funktionshinder behöver hjälp med sitt vardagliga liv, såsom sin personliga hygien, måltider, att klä av och på sig, att kommunicera med andra eller annan hjälp, och som förutsätter ingående kunskaper om den funktionshindrade och dess behov, ha rätt till hjälp från en personlig assistent.

Försäkringskassan täcker kostnaden för personlig assistent för den del som överstiger 20 timmar per vecka för personer som beviljats assistansersättning. Kommunen ansvarar för kostnaderna för de första 20 timmarna.

I december 2015 har regeringen genom ett regleringsbrev gett Försäkringskassan i uppdrag att bryta ökningen av antalet assistanstimmar. Sedan dess har ett stort antal personer med omfattande funktionsnedsättningar samt deras familjer drabbats av att hjälp dragits in.

Om en person, som tidigare haft personlig assistent, förlorar denna, försämras personens livssituation radikalt. För den enskilde kan det exempelvis handla om att man förlorar möjligheten att kunna ha ett arbete eller ett fritidsintresse. Detta är naturligtvis den största källan till oro med anledning av regeringens skärpta politik gentemot personer med funktionsnedsättningar.

Samtidigt finns en uppenbar risk att kostnader vältras över på kommunerna. Personen kan bli hänvisad till stöd enligt socialtjänstlagen. Det kan också innebära andra kostnader för kommunen enligt LSS, exempelvis att en person som annars kunnat klara sig i eget boende i stället blir hänvisad till gruppbostad.

Mina frågor till Omsorgsnämndens ordförande Eva Christiernin är:

- Hur har, för Uppsala kommuns del, kostnaderna för LSS och SoL påverkats av Försäkringskassans strävan att bryta antalet beviljade assistanstimmar?
- Hur bedöms Uppsala kommuns kostnader för LSS och SoL påverkas av regeringens strävan att bryta kostnadsutvecklingen för personlig assistans?

Martin Wisell (KD)

Interpellation av Stefan Hanna (C) om remissvar angående vinster i välfärden

Bakgrund:

V, S och MP anstränger sig för att göra det mycket oattraktivt att i konkurrens erbjuda privata alternativ inom skola, omsorg och vård. Ett sätt att göra det oattraktivt är att kraftigt minska möjligheten att tjäna tillräckligt med pengar för att ha medel att återinvestera i verksamheten samt kunna ge rimlig utdelning till risktagande ägare. För oss invånare skulle en kraftig reglering av vinstmöjligheterna innebära mycket mindre konkurrens och lägre innovationskraft kopplat till skola, omsorg och vård. Det är mycket svårt att se annat än att det är offentlig produktion som sätter marknadspriset per enhet. Därför borde allt fokus ligga på professionella upphandlingar, kvalitet och kvalitetsuppföljningar. Konsekvenserna för de leverantörer som inte levererar minst den kvalitet de fått uppdragen utifrån måste vara mycket kännbara.

<http://www.regeringen.se/contentassets/da2ccef5dc84389b79b48b06a5e000a/ordning-och-reda-i-valfarden-sou-201678>

Utifrån ovan vill jag fråga kommunstyrelsens ordförande, Marlene Burwick, följande;

- avser Uppsala kommun avge ett remissyttrande kopplat till ovan SOU? Om så är fallet, när beräknas ärendet vara på kommunstyrelsens bord?
- om Majoriteten inte avser avge ett remissyttrande, vilka är då huvudskälen för ett sådant ställningstagande?

Stefan Hanna (C)
Kommunalråd

Interpellation om att inte uppmuntra till terrorism

Rekrytering till terrorgruppen Islamiska Staten (IS), ska motarbetas enligt en resolution i FN:s säkerhetsråd. Det skriver bland andra Dagens Nyheter i reportaget ”Så ska Sverige hindra terrorresor”, publicerad den 26 september 2016.

Det har under åren kommit en rad larm om att kommuner inte anstränger sig tillräckligt vad det gäller motverkande av terrorresor. Det har handlat om att terrorister har kunnat kriga i Irak och Syrien, samtidigt som de har fått svenska bidrag av olika slag. Ett sådant exempel rapporterar Expressen om den 19 november 2016 i artikeln ”Svensken stred för IS – fick barnbidrag från staten”.

I Lunds kommun har man gått ut med att återvändande IS-terrorister kan se fram emot hjälp med körkort, bostad och arbete. Detta skrev Sveriges radio om i artikeln ”Kommuner förbereder för avhopp från våldsbejakande extremism”, som publicerades den 18 oktober i år.

IS-terroristerna ligger bakom huvuddelen av krigföringen i Syrien och Irak. Miljontals människor har tvingats lämna sina hem eller fått försöka vara kvar under avsevärt försämrade levnadsförhållanden. Det är inte rimligt att offentligt finansierad service ska gå till dessa terrorister när de krigar på plats eller när de återvänder. Istället ska terroristerna ställas inför rätta.

Med anledning av ovanstående vill jag ställa följande frågor till kommunstyrelsens ordförande Marlene Burwick:

- Hur säkerställer Uppsala kommun att dess välfärd inte går till IS-krigare?
- Hur säkerställer Uppsala kommun att bidragsutbetalningar inte går till varken hemvändande IS-krigare eller till dem som för stunden är nere i Mellanöstern och krigar?
- Kan vi räkna med att Uppsala kommun hjälper Polisen med tips i de fall kommunen kommer i kontakt med en person som kan misstänkas vara en terrorist?

Skyttorp den 1 december 2016

Simon Alm

Gruppledare (SD)

Interpellation till ordförande för utbildningsnämnden, Caroline Hoffstedt (S)

Bristen på förskoleplatser under våren

Det finns ett underskott på förskoleplatser i Uppsala kommun. Enligt den efterfrågan som finns kommer det att råda brist på fler än 380 platser i Uppsala tätort till och med mars 2017. Grundproblemet är att behovet av förskoleplatser är mycket större under våren än under hösten.

Kö till förskolan får allvarliga konsekvenser. Kommunen riskerar att inte kunna erbjuda platser enligt skollagen och många barn kan placeras orimligt långt ifrån hemmet eller tvingas börja på en förskola för att sedan flytta till en annan, vilket skapar en onödig otrygghet för barnen. Föräldrar kan också tvingas vara borta från sitt arbete längre än man planerat eller budgeterat för, vilket kan få oroande konsekvenser för både familjer och samhällsekonomin. Socialdemokraterna gick till val på att lösa bristen på förskoleplatser, men nu under rödgrönt styre är det värre än någonsin.

Med bakgrund av ovanstående vill jag fråga ordförande för utbildningsnämnden:

- Hur ska ni säkerställa långsiktiga och trygga förskoleplatser åt de barn som nu står i kö?
- Vad talar för att ni kommer kunna lösa situationen på långt sikt och under t.ex. nästa vår?
- Hur har kommunikationen sett ut med berörda föräldrar?

Uppsala den 7 december 2016

Christopher Lagerqvist (M)

Interpellation om kommunala ordningsvakter

Vi kristdemokrater förslog i vår budget att kommunen till att börja med borde anställa 10 kommunala ordningsvakter. Bakgrunden är naturligtvis den ökning av brott i centrala Uppsala – där personrån och sexuella våldsbrott ökat med 30-40% på senare tid. Vi ser också flera exempel på oro i stadens ytterområden med stenkastning och bilbränder, där en ökad närvaro av personal med ordningsfunktion är önskvärd.

Naturligtvis är det i första hand polisens uppgift att utreda, lagföra och stävja brott. Men med tanke på polisens begränsade resurser är det självklart ett bra komplement med mer uniformerad personal för att skapa trygghet. På resecentrum har ett målmedvetet arbete skett med alla intressenter, exempelvis kommun, polis och fastighetsägare, som också visat sig få resultat. Det är ett arbete som bör spridas.

Ordningsvakter så väl som frivilliga bidrar till en deskalering och en trygghet. Vuxna på stan och andra organisationer som finns ute i miljöer med social oro och ökad brottsrisk bidrar på ett utmärkt sätt, och kommunens stöd av civilsamhället på detta område som på många andra behöver förbättras. Genom en palett av åtgärder kan vi bidra till en ökad trygghet och samhällsgemenskap i Uppsala.

Kommunen har redan idag personal i olika funktioner som finns ute i gatubilden och bidrar till närvaro och ordning. En möjlighet skulle kunna vara att utöka eller samordna arbetsuppgifterna för dessa personer så att de även delvis kan fylla en funktion att bidra till ordning och trygghet. Det skulle också kunna finnas en möjlighet att frigöra resurser genom att väktartjänster som idag köps in externt kan göras om till kommunanställda ordningsvakter. Även brandförsvaret är en del av kommunens verksamhet som skulle kunna utveckla sitt arbete på detta område. Som det är idag måste de i vissa lägen invänta polisen i stället för att kunna fullgöra sina egna kärnuppgifter. Med egen personal anställd med kompetens att arbeta mer proaktivt gentemot säkerhetsrisker skulle arbetet kunna effektiviseras. Dessutom har brandförsvarets personal ofta tid för övning som skulle kunna förläggas till områden där ökad närvaro och förtroendebyggande är önskvärd.

Jag vill därför fråga kommunstyrelsens ordförande, Marlene Burwick (S)

- Hur många ordningsvakter anlitar kommunen i dag på olika sätt, både för bevakning av exempelvis de fastigheter som kommunen nyttjar och/eller äger, och genom de olika bolag som finns i kommunkoncernen?
- Hur många parkeringsvakter finns anställda i Uppsala kommun, och skulle dessa kunna fullgöra andra arbetsuppgifter som exempelvis ordningsvakter?
- Skulle brandförsvaret kunna avdela personal för att bidra till att upprätthålla ordning och arbeta proaktivt för en bättre trygghet och säkerhet?

Jonas Segersam (KD)
Kommunalråd

Interpellation av Hannes Beckman (M) om majoritetens ensidiga parkeringspolitik

Det står nu klart att den rödgröna majoriteten gör verklighet av den chockhöjning av kommunens parkeringsavgifter som skickades på remiss i våras. Befintliga avgifter höjs, nya områden avgiftsbeläggs och avgifter införs mellan 18 till 24. Under remissförfarandet yttrade sig drygt 150 kommuninvånare, företag och föreningar. De allra flesta framförde kritiska synpunkter eller gav uttryck för oro över hur förslaget skulle påverka deras och andras vardag. Som av en händelse sammanfattades dessa yttranden med en enda mening i beslutshandlingen. Många drabbas men majoriteten verkar varken vilja höra deras argument eller förstå deras situation.

Det märks allt tydligare att majoriteten har bråttom att göra det svårare för de som av olika skäl behöver använda bilen. Samtidigt görs väldigt lite för att erbjuda rimliga alternativ. Det ensidiga fokuserandet på att försvåra för människor är en av Moderaternas främsta invändningar mot majoritetens parkeringspolitik.

Kommunfullmäktige har beslutat att ett antal citynära parkeringsplatser i garage ska tillskapas för att bland annat möjliggöra alternativt utnyttjande av utrymme på gatumark. Majoriteten har halvvägs in i mandatperioden hunnit ta bort ett stort antal parkeringsplatser. Samtidigt har inte en endaste citynära garageplats tillkommit. Enligt förslaget till nya parkeringsregleringar kan ytterligare ett stort antal idag avgiftsfria parkeringar väntas försvinna helt.

Ett av de bättre sätten att möjliggöra minskad biltrafik och ökat resande med kollektivtrafik är strategiskt placerade pendlarparkeringar utanför stadskärnan, där resande från exempelvis landsbygden kan ställa bilen och kliva på bussen eller tåget. Genom att fler ställer bilen utanför stadskärnan minskar även trycket på de citynära parkeringarna. Trots att pendlarparkeringar innebär en positiv möjlighet, i motsats till en avgiftshöjning, är aktiviteten för att tillskapa nya pendlarparkeringar och bygga ut befintliga låg.

När avgifterna höjs, i vissa områden med flera tusen kronor i månaden, har majoritet pekat på utökade möjligheter till boendeparkering som ett alternativ för åtminstone vissa personer. Enligt tidigare information ska inte någon omedelbar utvidgning av möjligheterna till boendeparkering ske. Istället har planen varit att se vart behovet – och kan man ana motståndet mot de nya avgifterna – blir som störst.

Med anledning av ovanstående ställer jag följande frågor till Gatu- och samhällsmiljönämndens ordförande, Johan Lundqvist (MP):

När kommer beslut fattas om att möjliggöra boendeparkering i de områden som nu drabbas av kraftigt höjda parkeringsavgifter?

Hur många parkeringsplatser på gatumark avser majoriteten att ta bort som ett led i implementeringen av den nya parkeringsregleringen?

När kan boende på landsbygden och andra som pendlar till Uppsala vänta sig att pendlarparkeringar med tillräcklig kapacitet finns på plats?

När kommer kommunfullmäktiges beslut om 600 citynära parkeringsplatser i garage, som var tänkt att föregå borttagandet av gatumarksparkeringar i innerstan, vara verkställt?

Hannes Beckman (M)

Interpellation angående bättre vård vid livets slut i Uppsalas äldreomsorg

Hur människor dör är en viktig värdeämätare på tillståndet i samhället. Att sluta livet i kretsen av nära och kära, med smärtlindring och ett sammanhang som innebär ett värdigt döende är ett ideal som tyvärr det svenska samhället ligger långt ifrån. I vårt samhälle där många människor slutar sina liv på boenden och i hemmen, har kommunens äldreomsorg i form av särskilda boenden och hemtjänst en avgörande betydelse för en professionell och god palliativ vård.

Sedan den palliativa vårdavdelningen Omtanken lades ned i Uppsala (utan att behovet möttes upp någon annanstans) har dessutom kompetenskraven ute på de kommunala vårdboendena drastiskt ökat. Personalen kan exempelvis sakna utbildning i klinisk smärtbedömning och därmed inte sätta in nödvändig behandling. Att en äldre person får avlida kvidande i smärta på grund av att det tar upp till 2 timmar för en sjuksköterska att komma på plats är inte acceptabelt.

De satsningar på kunskapslyft som utlovades i samband med nedläggningen dröjer och omfattar inte tillräckligt många.

Idag finns ett sjukvårdsteam med palliativa kunskaper som, genom Trygghetsjouren, kan nås om avancerad vård i hemmet behövs. Något motsvarande palliativt sjukvårdsteam för kommunens äldreboenden finns inte. Det kan i praktiken innebära att under helger, då sjuksköterskor ofta inte jobbar på äldreboenden, saknas helt kunskaper om vård i livets slutskede. Den människa som går in i en terminal fas på fredag eftermiddag kommer alltså inte få den vård hon eller han behövt bara för att det är helg.

En annan brist i den palliativa vården är att det i kommunal verksamhet saknas rutiner för hur man möter vårdtagarens kulturella kontext som är viktig runt döendet. På sjukhus finns det ofta en sjukhuskyrka, men i kommunal vård finns inget institutionaliserat samarbete med exempelvis präster eller företrädare för andra religioner som den äldre personen skulle känna trygghet att ha tillgång till i livets slutskede.

Jag vill därför fråga Kommunstyrelsens ordförande Marlene Burwick

Kan majoriteten tänka sig att inrätta ett kommunalt palliativt vårdteam som via jourverksamhet kan bistå äldreboenden vid behov alla dagar i veckan, dygnet runt?

Hur fungerar rutinerna kring avvikelserapporter i de fall palliativ vård inte givits?

Vilken kompetens har undersköterskor i den kommunala omsorgen att ge palliativ vård? På vilket sätt har den kompetensutveckling som utlovades i samband med nedläggningen av omtanken genomförts?

Hur ser rutinerna ut för att möta de äldres olika språk, kultur och religion i samband med vård i livets slut (både på boenden och inom hemvården)?

På vilket sätt medverkar upphandlingen av 9 äldreboenden till utvecklingen av den palliativa vården i Uppsala? Kommer det att kunna finnas mer personal tillgänglig för detta syfte?

Uppsala 2016-11-30

Jonas Segersam

Kommunalråd (KD)